

Maastricht, 13 mei 2024
CBE /
Zaaknummer 2024.040

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van , hierna te noemen appellant, tegen het besluit van 18 december 2023 van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie, inhoudende de beoordeling van het onderzoeksvoorstel voor het eindwerkstuk 'Bachelor Rechtsgeleerdheid LAW3501' met het cijfer drie (3.0).

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 1 februari 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 5 februari 2024, tekent de gemachtigde van appellant pro forma beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op de beoordeling van het onderzoeksvoorstel voor het eindwerkstuk 'Bachelor Rechtsgeleerdheid LAW3501' met het cijfer drie (3.0). Dit besluit dateert van 18 december 2023.
2. Bij e-mailbericht van 9 februari 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellant en gemachtigde en verzoekt het CBE appellant vóór 8 maart 2024 de aanvullende gronden aan te leveren. Tot die tijd wordt de behandeling van het beroep opgeschort.
3. Bij e-mailbericht van 9 februari 2024 informeert het CBE de commissie over het pro forma beroep van appellant en geeft het CBE aan dat appellant tot 8 maart 2024 heeft om de aanvullende gronden aan te leveren.
4. Bij e-mailbericht van 8 maart 2024 zendt de gemachtigde van appellant het aanvullende beroepschrift aan het CBE.
5. Bij e-mailbericht van 12 maart 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepschrift aan de gemachtigde van appellant. Tevens informeert het CBE de gemachtigde over de doorzending van het beroepschrift aan de commissie.
6. Bij e-mailbericht van 12 maart 2024 zendt het CBE het beroep van appellant door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 2 april 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 13 mei 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 29 april 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
7. Bij e-mailbericht van 2 april 2024 informeert de commissie het CBE dat het schikkingsgesprek gepland staat voor 19 april 2024.
8. Bij e-mailbericht van 24 april 2024 informeert de commissie het CBE dat er tijdens het schikkingsgesprek een schikkingsvoorstel is gedaan en appellant en zijn gemachtigde enkele dagen bedenktijd hebben gekregen.

9. Bij e-mailbericht van 29 april 2024 verzoekt het CBE de commissie haar te informeren over de stand van zaken.
10. Bij e-mailbericht van 30 april 2024 informeert de commissie het CBE dat appellant niet akkoord is gegaan met het schikkingsvoorstel. Tevens verzoekt de commissie het CBE haar te informeren binnen welke termijn het verweerschrift moet worden ingediend.
11. Bij e-mailbericht van 30 april 2024 verzoekt het CBE de commissie haar uiterlijk 3 mei 2024 het verweerschrift toe te sturen.
12. Bij e-mailbericht van 2 mei 2024 nodigt het CBE appellant, zijn gemachtigde en de commissie uit voor de zitting van 13 mei 2024.
13. Bij e-mailbericht van 3 mei 2024 wordt door de commissie het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
14. Bij e-mailbericht van 6 mei 2024 wordt door het CBE het verweerschrift van de commissie verstrekt aan appellant en zijn gemachtigde.
15. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 13 mei 2024, waarbij appellant is verschenen met zijn gemachtigde. Namens de commissie is verschenen _____, _____ en _____.

BEOORDELING

16. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
17. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 18 december 2023, te weten: de beoordeling van het onderzoeksvoorstel voor het eindwerkstuk 'Bachelor Rechtsgeleerdheid LAW3501' met het cijfer drie (3.0). Het beroepschrift dateert van 1 februari 2024 en is derhalve niet tijdig ingediend.

De gemachtigde van appellant is van mening dat de beoordeling pas op 1 februari 2024 is vrijgegeven. Op 11 januari 2024 is de beoordeling over het kennen en kunnen van appellant opgeschort vanwege een fraudemelding. Er is vervolgens vastgesteld dat er geen fraude is gepleegd, waardoor er wel een beoordeling over het kennen en kunnen van appellant is gegeven. Vóór 1 februari 2024 was de beoordeling ongewis. Toen op 1 februari 2024 helderheid kwam en de beoordeling werd vrijgegeven, is gemachtigde meteen in beroep gegaan.

De commissie is echter van mening dat het besluit op 18 december 2023 op de juiste wijze is bekendgemaakt. Op dat moment was immers al duidelijk dat de beoordeling een *fail* betrof.

Gezien het fraudeonderzoek van de commissie inzake het onderzoeksvoorstel, acht het CBE het aannemelijk dat appellant heeft gewacht met het indienen van beroep tot het moment waarop dit onderzoek was afgerond. Indien fraude was komen vast te staan, zou immers beroep mogelijk zijn tegen het fraudebesluit en zou het inhoudelijke oordeel over de kwaliteit van het

onderzoeksvoorstel niet vast komen te staan, waarmee beroep tegen het cijfer van het onderzoeksvoorstel niet mogelijk zou zijn geweest. Daar komt bij dat appellant na het vrijgeven van het resultaat van het onderzoeksvoorstel op 1 februari 2024 hiertegen direct in beroep is gegaan. Het CBE acht hiermee aannemelijk en voorstelbaar dat appellant heeft gewacht totdat het resultaat van het onderzoeksvoorstel is vrijgegeven. De termijnoverschrijding is daarom verschoonbaar, zodat een niet-ontvankelijkverklaring op grond van artikel 6:11 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) achterwege dient te blijven.

Ten aanzien van de vraag of tegen de negatieve beoordeling van het onderzoeksvoorstel beroep kan worden gesteld overweegt het CBE als volgt.

Artikel 7.13 lid 2 onder t WHW bepaalt dat in de onderwijs- en examenregeling, onverminderd het overigens in deze wet ter zake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten worden vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder begrepen het onder t genoemde, te weten de verplichting tot het deelnemen aan praktische oefeningen met het oog op de toelating tot het afleggen van het desbetreffende tentamen, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie vrijstelling van die verplichting te verlenen, al dan niet onder oplegging van vervangende eisen.

Het CBE stelt vast dat het beroep is ingediend tegen het onderzoeksvoorstel. Een positieve beoordeling (*pass*) van het onderzoeksvoorstel is een voorwaarde om te kunnen deelnemen aan eindwerkstuk 'Bachelor Rechtsgeleerdheid LAW3501'. Het cijfer 3.0 voor het onderzoeksvoorstel heeft geleid tot een *fail* waardoor appellant niet mocht deelnemen aan het eindwerkstuk. Nu het onderzoeksvoorstel volgens de commissie niet wordt gezien als deeltijfer, maar als losstaand onderdeel alvorens mag worden deelgenomen aan het eindwerkstuk, staat hiertegen een afzonderlijke beroepsgang open.

18. Appellant kan zich niet vinden in de beoordeling van het onderzoeksvoorstel. Enerzijds is de beoordeling niet in lijn met het juridisch kader en is het proces van feedback geven en beoordelen niet zorgvuldig verlopen. Anderzijds is de motivering van de beoordeling in strijd met het motiveringsbeginsel en kan de motivering de beoordeling niet dragen.

Ten aanzien van de beoordeling, die in strijd is met het recht, is appellant van mening dat het proces van feedback geven niet zorgvuldig is verlopen. Hiertoe geeft hij de volgende voorbeelden. Ten eerste heeft de begeleider pas bij de tweede versie van het onderzoeksvoorstel fundamentele feedback gegeven over de onderzoeksvraag, waardoor hij op het verkeerde been is gezet. Ten tweede heeft de begeleider bij de feedback op de eerste kans van het onderzoeksvoorstel appellant ten onrechte geïnformeerd dat in dat stadium al een onderzoek moet zijn uitgevoerd. Dit is volgens appellant onjuist. Hierdoor heeft hij binnen de korte tijd die staat voor remediation minder nadruk gelegd op hoe de onderzoeksvraag procedureel beantwoordt dient te worden, wat juist wél de bedoeling was volgens appellant. Ten derde heeft de begeleider appellant op het verkeerde been gezet door het benoemen van het maximaal aantal woorden. Appellant is hier op afgerekend, terwijl dit woorden aantal slechts indicatief is.

Appellant is daarmee van mening dat hij van een begeleider had mogen verwachten dat zij hem in een eerder stadium had bijgestuurd, mede gezien het gaat om een begeleidingstraject.

Wat betreft het motiveringsbeginsel, stelt appellant dat de beoordelingsbeslissing in ieder geval steeds kenbaar gemotiveerd dient te zijn. Appellant meent dat de gegeven motivering de beoordeling van het onderzoeksvoorstel niet kan dragen en daarom in strijd is met het motiveringsbeginsel. Daarbij noemt appellant de volgende voorbeelden. Ten eerste heeft de begeleider er geen rekening mee gehouden dat het genoemde puntenaantal in de *rubrics* een

richtlijn is. Bij de begijfering zouden de verschillende onderdelen in onderlinge samenhang moeten zijn betrokken. Dit is nagelaten nu appelland de beschrijving onder punt 5 afsluit met de zin dat hij onder punt 6 verder zou gaan. De begeleider heeft hier geen rekening mee gehouden. Dit maakt dat een kenbare motivering ontbreekt.

Ten tweede wijst appelland erop dat de motivering van de begeleider op verschillende punten feitelijk onjuist is, dan wel de beoordeling niet kan dragen zonder nadere toelichting. Dit is – samenvattend – het geval voor wat betreft het woordenaantal, de omvang van het jurisprudentieonderzoek, de vraag welke uitspraak centraal staat in het onderzoeksvoorstel en de vraag hoe appelland de besluitvorming van de rechter zou willen onderzoeken.

Gezien voorgaande is appelland van mening dat een kenbare en dragende motivering ontbreekt.

Appelland verzoekt het CBE om vernietiging van de beoordeling van het onderzoeksvoorstel en het opdragen van de verplichting voor de commissie om te komen met een maatwerktraject, waarmee appelland zijn onderzoeksvoorstel op korte termijn kan afronden.

19. De commissie betwist dat de beoordeling van het onderzoeksvoorstel in strijd zou zijn met het recht. Volgens de commissie is ook bij de eerste versie van het onderzoeksvoorstel feedback gegeven op de onderzoeksvraag. Ten aanzien van het onderzoek, erkent de commissie dat dit inderdaad in het stadium van het onderzoeksvoorstel nog niet hoeft te zijn gedaan, maar dat er wel literatuur moet zijn gezocht om de onderzoeksvraag te bepalen en om aan te geven hoe deze procedureel gezien beantwoord moet worden. Dit volgt uit de criteria gepubliceerd op Canvas en is opgenomen in de feedback. Met betrekking tot het maximum aantal woorden stelt de commissie dat dit uitdrukkelijk is opgenomen op Canvas. Aan de overschrijding van het maximaal aantal woorden zijn volgens de commissie geen consequenties verbonden. Dit maakt volgens de commissie dat de beoordelingscriteria kenbaar waren voor appelland en ook de basis waren voor de beoordeling. De beoordeling dient volgens de commissie derhalve in stand te blijven.

Wat betreft de stelling dat de beoordeling van het onderzoeksvoorstel onvoldoende gemotiveerd zou zijn, voert de commissie het volgende aan. Appelland heeft inzage gehad in de beoordelingsrubriek, zodat hij van te voren kon zien op welke punten beoordeeld wordt en hoe de punten binnen de verschillende onderdelen beoordeeld wordt. Meer specifiek geeft de commissie aan dat de vraag onder punt 5 inderdaad niet volledig is beantwoord, maar de vraag komt naar oordeel van de commissie onder punt 6 eveneens onvoldoende duidelijk naar voren. Wat betreft de feitelijke onjuistheden van de beoordeling, voert de commissie aan dat de feedback op het woordenaantal slechts bedoeld is om appelland hierop te wijzen, maar dat hier geen consequenties aan zijn verbonden. Ten aanzien van het jurisprudentieonderzoek is de commissie van mening dat niet duidelijk is wat appelland wenst te onderzoeken alsook niet duidelijk is of appelland voldoende informatie kan vinden en het onderzoek daarmee haalbaar is. Gezien appelland verwijst naar een uitspraak van het Gerechtshof, welke centraal zou staan, maar in één adem ook een uitspraak van de Hoge Raad noemt, heeft de commissie in haar feedback opgenomen dat niet duidelijk is wat appelland wenst te onderzoeken. Ten slotte dient appelland duidelijk te maken hoe de besluitvorming heeft plaatsgevonden. Dat kan in de jurisprudentie worden teruggevonden maar appelland heeft dat onvoldoende naar voren gebracht. Voorgaande blijkt duidelijk uit de door de commissie gegeven feedback, waarmee volgens de commissie is voldaan aan het motiveringsbeginsel.

20. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

21. Het CBE benadrukt ten eerste dat het niet gaat over het kennen en kunnen van een student en in dit kader ook niet gaat over de inhoud van de beoordeling van het onderzoeksvoorstel. Het CBE gaat enkel over de vraag of de procedure correct is gevolgd en oordeelt daarover als volgt.

Het CBE merkt op dat de voorwaarde tot het indienen en behalen van een individueel onderzoeksvoorstel, meer specifiek het bestaan van dit onderdeel, in tegenstelling tot het in artikel 7.13 lid 2 onder t WHW bepaalde niet blijkt uit de geldende Onderwijs- en Examenregeling 2023-2024 (hierna: OER).

Uit artikel 7.13 lid 2 WHW volgt dat al de daarin genoemde aspecten (inclusief onderdeel t) in de OER moeten worden opgenomen. De OER heeft namelijk als kenmerk dat het opstellen daarvan met waarborgen is omkleed. Dit betekent niet alleen dat de decaan deze vaststelt, maar ook dat er een adviesrol is weggelegd voor de opleidingscommissie ten aanzien van art. 7.13 lid 2 sub t WHW (art. 9.18 lid 1 sub c WHW) en vooral vanwege het instemmingsrecht van de faculteitsraad aangaande de OER voor wat betreft het onderwerp in artikel 7.13 lid 2 sub t WHW (artikel 9.38 aanhef en sub b WHW). Die waarborgen maken dat het onderwerp als bedoeld in art. 7.13 lid 2 sub t WHW niet louter als grondslag kan hebben een door de opleidingsdirecteur vastgestelde regeling. Conform artikel 7.13 lid 2 sub t WHW behoort dat onderwerp een plaats in het OER toe. De enkele verwijzing in de OER (artikel 13 lid 3) naar een regeling van het Eindwerkstuk kan ook niet dienen als grondslag voor de bevoegdheid van de opleidingsdirecteur om een dergelijke voorwaarde als onderhavige te stellen. Uit artikel 13 lid 3 van de OER volgt niet dat een onderzoeksvoorstel als voorwaarde geldt voor deelname aan het Eindwerkstuk, maar benoemt dat er een Regeling Eindwerkstuk is waarin bepalingen over procedure en inleverdata zijn opgenomen. Artikel 13 lid 3 van de OER kan, ook al omdat niet gespecificeerd wordt wie die Regeling vaststelt, geen vorm van delegatie zijn. Zelfs als die bepaling als delegatie wordt gezien dan is het zo dat het stellen van de eis van een positief beoordeeld voorstel als toelatingseis tot het schrijven van een Eindwerkstuk in een andere regeling dan de OER is uitgesloten door de bewoordingen in artikel 7.13 WHW.

Kortom, de conclusie moet zijn dat de eis van een positief beoordeeld onderzoeksvoorstel zoals opgenomen in de door de opleidingsdirecteur opgestelde Regeling Eindwerkstuk geen werking kan hebben gelet op het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, dat de OER die voorwaarde niet kent en dat deze voorwaarde dus niet aan studenten kan worden tegengeworpen. Daarmee kan aan het negatieve oordeel voor het onderzoeksvoorstel van appellant juridisch geen rechtsgevolg worden toegekend, wat betekent dat de negatieve beoordeling van het onderzoeksvoorstel van appellant niet had mogen worden tegengeworpen. Het beroep van appellant is dus gegrond.

Nu het beroep gegrond is zal het CBE op grond van artikel 7:61, vijfde lid, van de WHW de beslissing van de commissie vernietigen en bepalen dat appellant alsnog mag deelnemen aan het Eindwerkstuk. Voor zover die deelname dit collegejaar niet meer mogelijk is geeft het CBE in navolging van het verzoek van appellant de commissie in overweging om samen met appellant en/of zijn gemachtigde tot een oplossing te komen.

Naar het oordeel van het CBE kan de vernietiging van de beslissing van de commissie aangemerkt worden als 'herroepen' in de zin van artikel 7:28, tweede lid, van de Awb en dient het verzoek van de gemachtigde om vergoeding van de kosten in administratief beroep worden toegewezen.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit;
- III. beslist dat appellant alsnog mag deelnemen aan het Eindwerkstuk. Voor zover die deelname dit collegejaar niet meer mogelijk is, geeft het CBE in navolging van het verzoek van appellant aan de commissie in overweging om samen met appellant en/of zijn gemachtigde tot een adequate oplossing te komen;
- IV. veroordeelt de commissie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het administratief beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 1.248,- geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; en
- V. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 13 mei 2024.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht bedraagt 51 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken